

שער היחוד והאמונה – פרק יב

רק שהברואים מתחלקים למיניהם בכללות ובפרטות על ידי שנויי הצרופים וחלופים ותמורות, פנזפר לעיל. כי כל אות היא המשכת חיות וכח מיחד פרטי, וכשנצטרפו אותיות הרבה להיות תבה, אזי מלבד רבוי מיני כחות וחיות הנמשכים כפי מספר האותיות שבתבה, עוד זאת העולה על כלנה – המשכת כח עליון וחיות כללית הפוללת ושקולה כנגד כל מיני הכחות והחיות פרטיות של האותיות ועולה על גביהן, והיא מחברתן ומצרפתן יחד להשפיע כח וחיות לעולם הנברא בתבה זו לכלול ולפרטיו.

הגה"ה: ולפי שכל אות ואות מכ"ב אותיות התורה היא המשכת חיות וכח מיחד פרטי, שאינו נמשך באות אחרת, לכך גם תמונתו בכתב, כל אות היא בתמונה מיחדת פרטית, המורה על ציור ההמשכה והתגלות האור והחיות והכח הנגלה ונמשך באות זו, איך הוא נמשך ונתגלה ממדותיו של הקדוש ברוך הוא ורצונו וחקמתו וכו'.

כגון דרך משל בתבות שבמאמר "יהי רקיע וגו'", שנבראו בהן ז' רקיעים וכל צבא השמים אשר בהם, כמאמר רבותינו זכרונם לברכה [חגיגה דף יב:]: "שחקים" שבו רחמים עומדות וטוחנות מן לצדיקים וכו', "זבול" שבו ירושלים ובית המקדש ומזבח וכו', "מכון" שבו אוצרות שלג ואוצרות ברד וכו'. שכללות הרקיעים נבראו וחיים וקיימים בכללות תבות אלו שבמאמר "יהי רקיע וכו'", ופרטי הברואים שבו רקיעים – נברא כל פרט מהם וחי וקיים מאיזה צרופי אותיות מתבות אלו, או חלופיהן ותמורותיהן, שהן כפי בחינת חיות הנברא הפרטי ההוא. כי כל שנוי צרופי הוא הרקבת ואריגת הכחות והחיות בשנוי, שכל אות הקודמת בצרופי היא הגוברת והיא העקר בבריאה זו, והשאר טפלות אליה ונכללות באורה, ועל ידי זה נבראת בריה חדשה. וכן בחלופי אותיות או תמורותיהן נבראות בריאות חדשות פחותי המעלה בערך הנבראים מהאותיות עצמן.

כי הן, דרך משל, דגמת אור המאיר בלילה בארץ מן הירח, ואור הירח הוא מהשמש, ונמצא אור שעל הארץ הוא אור האור של השמש.

וככה ממש, דרך משל, האותיות שבמאמרות הן כללות המשכת החיות והאור והכח ממדותיו של הקדוש ברוך הוא לברא העולמות מאין ליש, ולהחיותן ולקיימן כל זמן משך רצונו בתברך. ומכללות המשכה והארה גדולה הזו – האיר ה' והמשיך ממנה תולדותיה פיוצא בה וענפיה, שהן תולדות המשכת האור מהאותיות. והן הן חלופי אותיות ותמורותיהן, וברא בהן ברואים פרטים שבכל עולם. וכן האיר ה' עוד והמשיך והוריד הארה דהארה מהארות האותיות; וכן המשיך עוד והוריד עד למטה מטה בבחינת השתלשלות, עד שנברא הדומם ממש, כאבנים ועפר. ושמותיהן – "אבן" ו"עפר" – הם חלופים דחלופים כו' ותמורות דתמורות כו', פנזפר לעיל.

נשלים חלק שני בעזרת ה' יתברך ויתעלה.